

రాంగ్ నెంబర్

- మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

నిజానికి సాంబమూర్తికి టెలిఫోన్ అవసరం లేదు. అది వద్దని చెప్పినా అతను ప్రమాదంలో పడేవాడు కాదు. కానీ ఇంటద్దె ఫోన్ తో కలిసే కాబట్టి వుండనీలే అనుకున్నాడు.

ఆ ఇంటివాళ్లు అమెరికా వెళుతూ పోలీస్ స్టేషన్ పక్కనేవున్న రెండు గదుల ఫర్నిచర్ ఇంటిని అద్దెకిచ్చి వెళ్లారు. నెలనెలా సాంబమూర్తి ఇంటి అద్దెని వాళ్ల బేంక్ అకౌంట్ లో జమ చేస్తాడు.

పోలీస్ హౌసింగ్ బోర్డులో సాయంత్రం ఉద్యోగ వేళ అయ్యాక బస్సులో ఇంటికి తిరిగి వస్తాడు. రాత్రి ఎనిమిదికి వంట మొదలుపెట్టేదాకా ఏమీ తోచదు.

'తనకీ గర్ల ఫ్రెండ్ వుంటేనా' అని ఎన్నోసార్లు అనుకున్నాడు. సన్నగా, పొడుగ్గా, తెల్లగా, కాఫీ డికార్షన్ రంగు పంజాబీ డ్రెస్ లో...

సాంబమూర్తి ఇంట్లో ఫోన్ ఎప్పుడూ మోగదు. అతనికి హైదరాబాద్ లో తెలిసిన వాళ్లెవరూ లేరు కాబట్టి. అమలాపురంలోని అతని తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో ఫోన్ ఎప్పుడూ మోగదు. అతనికి హైదరాబాద్ లో తెలిసిన వాళ్లెవరూ లేరు కాబట్టి. అమలాపురంలోని అతని తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో ఫోన్ లేదు. ఏదైనా కబురుంటే ఉత్తరం రాస్తారు వాళ్లు.

అతను ఇంటికి అద్దెకి వచ్చిన నెలన్నర తరువాత ఓ సాయంత్రం వంట చేస్తుండగా మొదటిసారిగా ఫోన్ మోగింది. ఉత్కింపడి దానివంక చూసాడు. ఎవరైవుంటారు?

ఉడకబెట్టి పిసికిన బంగాళాదుంపల గుజ్జు అతని చేతికంటి వుంది. ఫోన్ దగ్గరికి వెళ్లి ఎడం చేత్తో రిసీవర్ ని అందుకుని చెప్పాడు.

"హలో"

"హలో రాజూ?" వినిపించిందో ఆడ కంఠం ఆత్రంగా, ప్రేమగా.

"ఇక్కడ రాజెవరూ లేరు. రాంగ్ నెంబర్" చెప్పాడు.

"ఓ... సారీ" ఫోన్ పెట్టేసిందా అమ్మాయి.

రిసీవర్ ని క్రెడిట్ మీద వుంచి మళ్ళీ వంటలో పడ్డాడు.

ఆ అమ్మాయి రాజు అని పలికిన తీరు సాంబమూర్తి మర్చిపోలేకపోయాడు.

ఆ రాజెవరో అదృష్టవంతుడై వుంటాడు. ఆమె అతనికెందుకు ఫోన్ చేసినట్టు? ఈ రాత్రికి కలుసుకోవాలనా? వాళ్లద్దరికీ పెళ్లయిందా? లేదా?

ఆమెకి రాజుని కలిసేందుకు ఫోన్ వుంది. తనకి ఫోన్ వుంది. కానీ ఆమెలేదు....

వెంటనే అతని మనసులో ఓ ఐడియా ఫ్లాష్ అయింది. దాన్ని గురించి ఆలోచించినకొద్దీ అతనికి ఎంతో ఎక్స్ ట్రా అనిపించసాగింది.

వంటయ్యాక టెలిఫోన్ దగ్గరికి వెళ్లి రిసీవర్ అందుకున్నాడు. తన ఏరియా ఏక్స్ ఛేంజ్ కోడ్ అయిన మూడు నెంబర్లు 760ని డయల్ చేసాడు. ముందు. తర్వాత చేతికి వచ్చిన నాలుగు నంబర్లని డయల్ చేసాడు.

"హలో" మగ కంఠం వినిపించింది.

వెంటనే రిసీవర్ పెట్టేసాడు. అలా నాలుగుసార్లు చేసాక అయిదోసారి ఓ ఆడకంఠం వినిపించింది.

"హలో"

ఏం మాట్లాడాలో తెలీలేదు సాంబమూర్తికి.

"హలో! ఎవరు కావాలి?"

వేగంగా ఆలోచించసాగాడు ఏం మాట్లాడాలా అని.

"హలో! ఎవరు కావాలి? హలో హలో"

"రాజు... రాజున్నాడా?" అడిగాడు సాంబమూర్తి.

"ఇక్కడ ఆ పేరుగల వాళ్లెవరూ లేరు" కోపంగా చెప్పిందామె కంఠం.

"సారీ. రాంగ్ నెంబర్ తగిలిందనుకుంటా" అవతలి వైపు అతను చెప్పేది పూర్తిగా వినకుండానే లైన్ కట్ చేసాడు.

కొత్త ఉల్సాహంతో మరొకొన్ని సార్లు డయల్ చేసాడు. మొత్తం నలుగురు అమ్మాయిలతో మాట్లాడాడు.

"హలో నా పేరు రాజు" అంటాడు అవతలి వైపు ఆడకంఠం వినబడగానే

"రాజు ఎవరు? ఎవరు కావాలి మీకు?"

"మీరే. గుర్తు పట్టలేదా? రాజుని"

"ఏ నెంబర్ కావాలి మీకు?"

తను డయల్ చేసిన నెంబరు చెప్పాడు.

"ఈ నెంబర్ లో ఎవరు కావాలి?"

"మీరే"

"నాకే రాజు తెలీదే"

"మొన్న ఫోన్ పుట్టే సెంటర్లో మీ ఫ్రెండ్ నన్ను మీకు

పరిచయం చేసింది. భలేవారే. అప్పుడే మర్చిపో యారా?"

"ఫోన్ పుట్టే సెంటర్ లోనా? ఏ ఫ్రెండ్?"

"జానకి"

"నాకు జానకే ఫ్రెండ్ లేదు. రాంగ్ నెంబర్"

వాళ్లు లైన్ కట్ చేయకుండా వాళ్లచేత ఎక్కువసేపు ఎలా మాట్లాడించాలో ఒక్కో అమ్మాయితో మాట్లాడాక నేర్చుకోసాగాడు సాంబమూర్తి.

క్రమంగా అతనిలో ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది.

మర్నాడు ఆ సంభాషణని ఇంకాస్త పెంచాడు.

"నాకు మీరు తెలుసంటున్నానా? అందమైన కళ్లున్న అమ్మాయిని ఎవరు మర్చిపోగలరు?"

"..."

"మీ ఫిగర్ బావుంటుందని మీతో తొలి పరిచయంలోనే చెప్పలేకపోయాను. ఇప్పుడు చెప్పాలనిపించి ఫోన్ చేసాను. మీమీద ఒట్టు"

కొందరు తిడితే కొందరు సమాధానం చెప్పకుండా లైన్ కట్ చేస్తారు. కొందరు పకపకా నవ్వి రాంగ్ నెంబర్ అని ఫోన్ పెట్టేస్తారు. కొందరు "ఏలా బాబూ నీకు వేరే ఉద్యోగం లేదా? పెళ్లి చేసుకో" అని హితబోధ చేస్తారు.

వాళ్లు రిసీవర్ పెట్టేయకుండా ఎలా రియాక్ట్ అయినా తిట్టినా అవహేళన చేసినా నవ్వి సాంబమూర్తికి ఎక్స్ ట్రా అనిపించింది.

మగవాళ్లు ఎత్తితే ఆ ఫోన్ కాలి వృధా చేసేకంటే చెప్పాడు ఇంగ్లీషులో.

"ఇలాంటివి చెప్పడానికి దగ్గరవాళ్లు భయపడతారు. మీ ఫ్రెండ్ తన గొంతు గుర్తు పడతావని నన్ను చెప్పమన్నాడు. మీ ఆవిడ ఎవరితో తిరుగుతుందో మీకు తెలుసా? ఓ రైల్వే ఎంప్లాయితో. సారీ ఎంత కఠినమైన నిజమైనా చెప్పక తప్పలేదు" వెంటనే రిసీవర్ పెట్టేస్తాడు. లేదా "ఇంకొకరితో అఫైర్ పెట్టుకోవడానికి సిగ్గులేదా? ఇంకోసారి నువ్వు కనుక దాన్ని కలిసినా ఫోన్ చేసినా మాట్లాడినా హుస్సేన్ సాగర్ లో గుర్తు తెలియని శవం హెడ్డింగ్ కి నువ్వు బాధ్యుడవుతావు జాగ్రత్త" అని కోపం నటిస్తూ చెప్పాడు.

ఇప్పుడు సాంబమూర్తికి ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికి వచ్చాక తోచదన్న భయం పోయింది. పైపెచ్చు ఎప్పుడెప్పుడు ఇంటికెళ్తామా అని ఎదురుచూడసాగాడు.

ఆ కాలక్షేపం అతనికెంతో ఎక్స్ ట్రా అనిపించింది. ఒకసారి ఓ ఆడది ఎంతకీ లైన్ కట్ చేయలేదు. తను ఆమెని వంటరిగా బెడ్ రూంలో కలిస్తే ఏమేం చేయాలనుకుంటున్నాడో చెప్పించుకుని విని ఆనందించింది. చివరికి విసుగేసి సాంబమూర్తి లైన్ కట్ చేసాడు.

అప్పటినుంచి తను డయల్ చేసే నెంబర్ విధిగా రాసుకోసాగాడు. టెలిఫోన్ డైరెక్టర్ వెదికి ఓ నెంబర్ కి ఫోన్ చేస్తుంటే ఆ నెంబర్ కింద గుర్తుగా గీత గీయసాగాడు.

ఓ దిన పత్రికలో తను చేసే ఫోన్ కాలి గురించి ఒకరిద్దరు రాసిన లేఖలు ప్రచురించారు కానీ ఆ దినపత్రిక సాంబమూర్తి చదవడు కాబట్టి అది అతని నోటీస్ కి రాలేదు.

★★★

సాంబమూర్తి ఓ నెంబర్ కింద గీత గీసాక ఆ నెంబర్ కి డయల్ చేసాడు. నాలుగుసార్లు మోగాక అవతలివైపు ఎత్తాడు.

“హలో” వినిపించిందో ఆడ కంఠం. ఆమె వయసు పాతికలోపే అనుకున్నాడు.

“హలో రాజాని” చెప్పాడు ఉల్లాసం నటిస్తూ.

“రాజా?”

“మర్చిపోయారా? మనం ఓ పార్టీలో కలుసు కున్నాం కొద్దిరోజుల క్రితం.”

“[ద్రోణపు ఇచ్చిన పార్టీలోనా?”

ఎప్పుడోగానీ అతనికిలాంటి అదృష్టం కలసిరాదు

“థాంక్సాడ్ గుర్తు పట్టారా?”

“బెంగుళూరు నుంచి ఎప్పుడొచ్చారు?”

“ఉదయం. నిజానికి [ద్రోణప్పే నాకు మీ ఫోన్ నెంబర్ ఇచ్చాడు”

“ఓ”

“అతనికి చెప్పనంటే అతను మీ గురించి చెప్పిన రెండు మూడు రహస్యాలు చెప్పనా?”

గొంతు తమకంగా మార్చి అడిగాడు.

“చెప్పండి”

“పక్కలో మీ దగ్గర నిజమైన సుఖం దొరుకుతుందటగా”

“మిగిలిన రెండూ?” అడిగిందామె వెంటనే.

“ఫోన్ లో చెప్పకూడనివి. అవి మనం కలిసినప్పుడు చెప్పాను”

“మీరే హోటల్ లో

వుంటున్నారు?”

అడిగిందామె.

“హోలిడే ఇన్” నోటికి

వచ్చిన హోటల్ పేరు చెప్పా

డు. రోజూ ఆ హోటల్

మీదుగానే అతను

ఇంటికి వచ్చేది.

“అడగడం నాదే

తప్పు. ఇంకే

హోటల్ లో

వుంటారు?

అయితే అక్కడ నాకు కలవడం కుదరదు. ఇంకెక్కడైనా కలుద్దాం”

“తప్పకుండా. ఎక్కడ?” అడిగాడు సాంబమూర్తి. నిజానికది అతనికి సౌకర్యం కూడా.

అబిడ్స్ లోని ఓ స్టార్ రెస్టారెంట్ పేరు చెప్పింది.

“నేను టేబుల్ రిజర్వు చేయిస్తాను. సరిగ్గా గంట తరువాత అక్కడ కలుద్దాం”

ఫోన్ పెట్టేసారు అవతలివైపు.

సాంబమూర్తి నెమ్మదిగా రిసీవర్ ని క్రెడిట్ మీద వుంచి గట్టిగా నిట్టూర్చాడు. క్రమంగా అతని మొహంలో

చిరునవ్వు ప్రవేశించింది. తను కాలక్షేపానికి మొదలెట్టిన ఈ ఆట ఇలా దారి తీస్తుందనుకోలేదు.

అతనికి ఆమెని చూడబోతున్నానని ఎక్సైటింగ్ వున్నా

బయటే నిలబడ్డాడు. ఓ కారు వచ్చింది. అందులో నుంచి ఓ యువతి దిగింది. దిగి దాన్ని లాక్ చేసి లోపలికి వంటరిగా రాసాగింది. ఆమె చేతిలో వేనిటీ బాగ్ వేలాడు తోంది. ముప్పై వున్నా ఆమె పాలిక్లెస్టిల్లా కనబడుతోందనుకున్నాడు.

“హలో రాజాని. [ద్రోణపు ఫ్రెండ్స్ ని” ఆమె దగ్గరకు రాగానే నవ్వుతూ పలకరించాడు.

“హలో. సుజాత” చెప్పిందామె చేతిని చాపుతూ.

ఆమె పేరు అంత తేలిగ్గా తెలుస్తుందను కోలేదు. అదృష్టం ఇవాళ నా పక్షం అను

కున్నాడు మనసులో. తడబాటు

లేకుండా అతను ఆమె

చేతిని అందుకుని కర

చాలనం చేసాడు. అతని

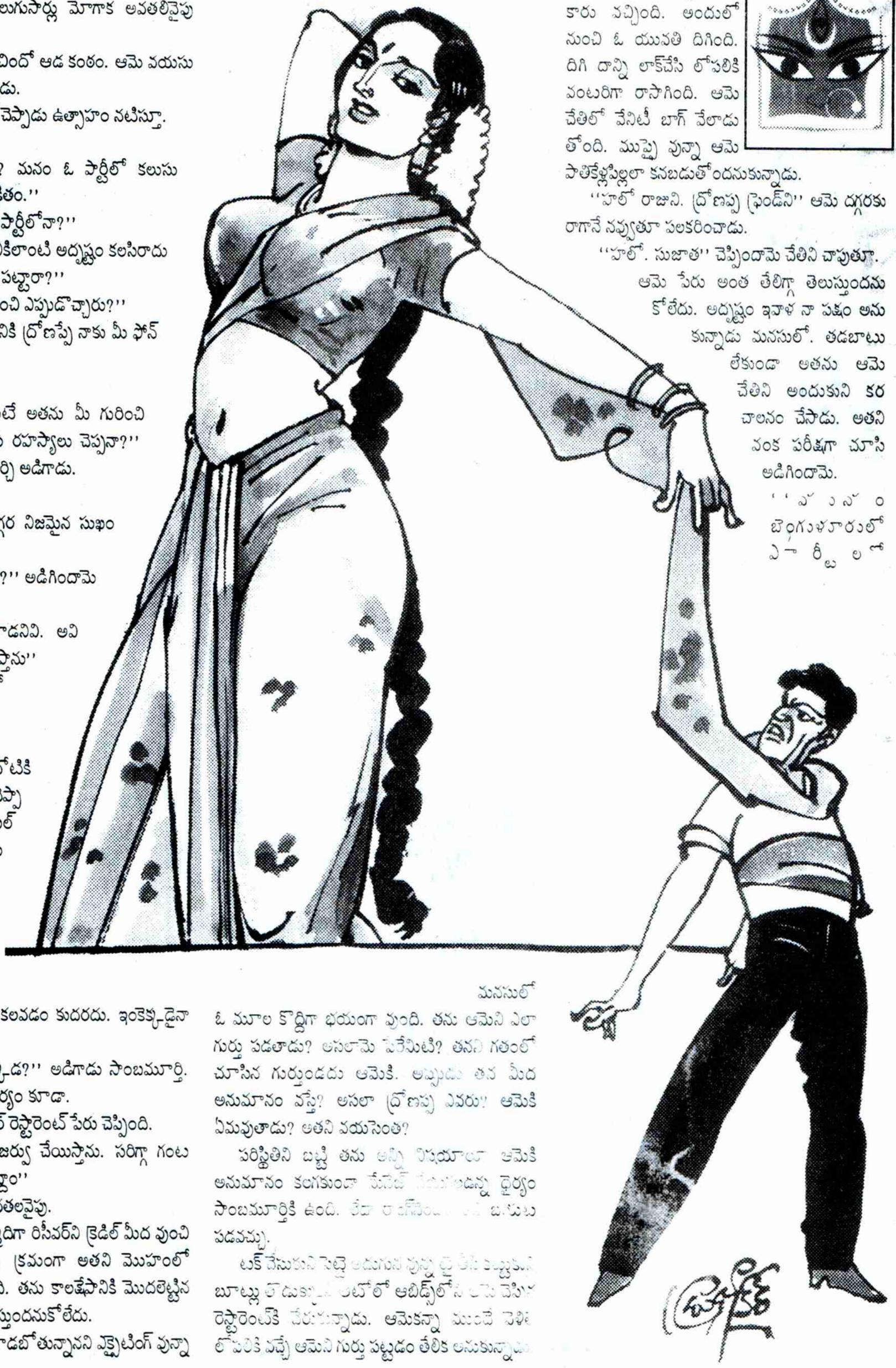
వంక పరీక్షగా చూసి

అడిగిందామె.

“నీ నోరు

బెంగుళూరులో

ఎక్కడ ఉంది?”

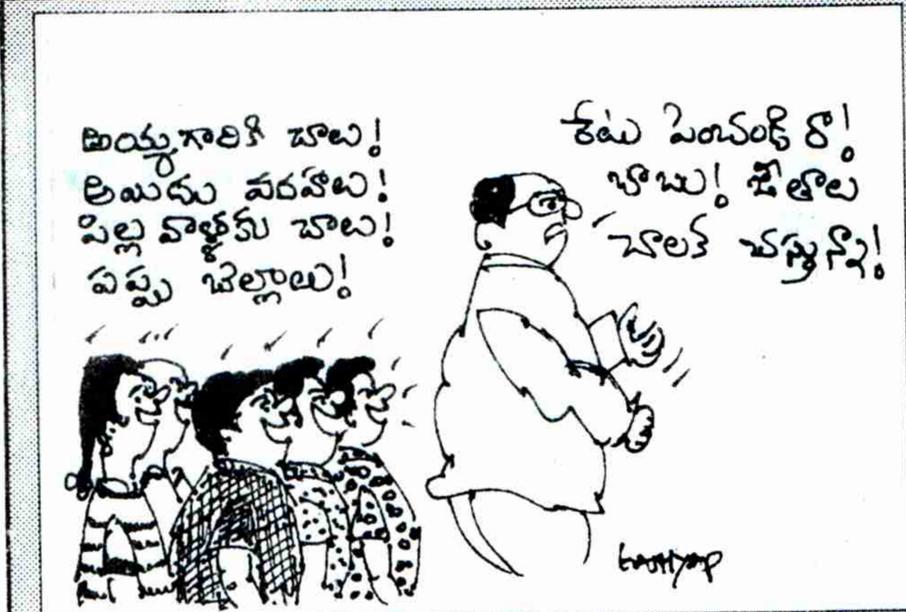

మనసులో

ఓ మూల కొద్దిగా భయంగా వుంది. తను ఆమెని ఎలా గుర్తు పడతాడు? అసలామె పేరేమిటి? తనని గతంలో చూసిన గుర్తుండదు ఆమెకి. అప్పుడు తన మీద అనుమానం వస్తే? అసలా [ద్రోణపు ఎవరు? ఆమెకి ఏమవుతాడు? అతని వయసెంత?

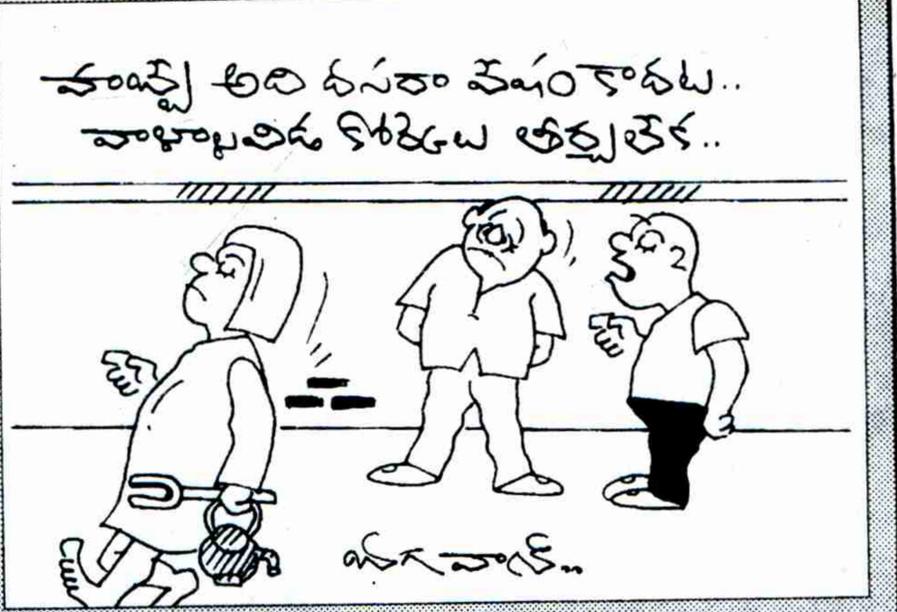
పరిస్థితిని బట్టి తను అమ్మి నిశ్చయాలా ఆమెకి అనుమానం కలగకుండా మేనేజ్ చేయాలి అడన్న ధైర్యం సాంబమూర్తికి ఉంది. లేదా రాజానిని అతని బాబులు పడవచ్చు.

టాక్ చేసుకుని సెల్లో అడుగున వున్న లైట్ కి వెళ్లుకుని బూట్లు తొడుక్కొని అటోలో అబిడ్స్ లోని అటో చెప్పిన రెస్టారెంట్ కి చేరుకున్నాడు. ఆమెకన్నా ముందే వెళ్ళిన లోపలికి వచ్చే ఆమెని గుర్తు పట్టడం తేలిక అనుకున్నాడు.

ఊయ్యగారికి బాబు!
అబ్బుడు వరబాబు!
పిల్ల వాళ్ళకు బాబు!
పప్పు బిల్లాలు!

కలు పెంపంకి రో!
బాబు! జేతాల
బాలక చస్త్రగిసి!

చంబ్బి అది దసరాం వేషం కాదట..
వాళ్ళాబులను కొరకెల అర్చితక..

అననాన..

కలిసామన్నమాట?"

"అవును. క్షణకాలమే. సైదరాబాద్ వస్తున్నానంటే మిమ్మల్ని కలవమని చెప్పి ఫోన్ నెంబరిచ్చాడు."

"ద్రోణపు ఎలా వున్నాడు?"
"కులాసానే. రండి లోపలకు వెళ్దాం"

ఆమె అక్కడికి తరచు వస్తుంద నుకున్నాడు సాంబమూర్తి. ఆమెని స్ట్రీవార్డ్ విష్ చేస్తే. ఇద్దరూ కూర్చున్నాక సూపీకి ఆర్డరిచ్చాడు.

"అంటే ద్రోణపు మీకు నా ఫోన్ నెంబరిచ్చి నన్ను కాంటాక్ట్ చేయమన్నాడా?" అతన్ని గుచ్చి గుచ్చిచూస్తూ అడిగింది.

"అవును. లేకపోతే ఎందుకు కలుస్తాను?" నిస్వరంగా చెప్పాడు.

"వ్యాసారం గురించి మాట్లాడమన్నాడను కుంటా? అతను మళ్ళీ సరుకు ఎప్పుడు పంపిస్తాడట?" అడిగింది.

"వారం రోజుల్లో. మీనుండి డబ్బు అందాక. మీకు ద్రోణపు సంగతి తెలుసుగా. డబ్బు డబ్బే అంటాడు" తేలిగ్గా నవ్వాడు సాంబమూర్తి.

ఆమె నవ్వలేదు.
"మిగిలిన రెండు రహస్యాలు చెప్పనే లేదు?" అడిగింది.

"పక్కమీదే చెప్పాలని" ఆమె చిన్నగా నవ్వింది.

సూపీ వచ్చాక బటర్నాన్, బటర్ చికెన్, వెజిటబుల్ కోస్తాకి ఆర్డరిచ్చాడు సాంబమూర్తి. అతని జేబులో అయిదారు వందలుదాకా వున్నాయి.

భోజనం అయ్యాక డిస్కంట్ గా కేరమెల్ కస్టర్ని ఇద్దరికీ ఆర్డర్ చేసాడు. అది తింటూ అడిగాడు.

"పునర్దర్శనం?"
"ఇవాళ మా ఇంటికి రారాదూ?"

అడిగిందామె.

సాంబమూర్తి తన అదృష్టాన్ని తనే నమ్మలేక పోయాడు. అయినా బెట్టుగా చెప్పాడు.

"ఇంత రాత్రా?"
"సిటీలో ఒంటిగంట దాటేదాకా రాత్రి కింద లెక్కేకాదు" బ్రతిమాలుతున్నట్టుగా చెప్పింది.
"సరే. మీ గురించిన ఆ రెండు రహస్యాలు తెలుసుకోవాలని వుండడం సహజం"

ఇద్దరూ ఆమె కారు ఎక్కారు. ఆమె డ్రైవ్ చేసింది. సాంబమూర్తికి స్పష్టంగా అర్థమైంది. ఆమె ఇంటికెళ్ళాక జరగబోయేది.

తమ మధ్య సెక్స్ తప్పదు. ఎంతో హుషారుగా చిన్నగా ఈల వేయసాగాడు.

కారు అమీరోపేల చిన్నసందులోని గేటుమందు ఆగింది. ఎవరో గేటు తెరిచాక కారు లోపలికి పోనిచ్చిందామె. ఆ కాంపౌండ్లో ఓ యాభైయేళ్ల క్రితం

నాటి ఇల్లు వుంది.

కారు దిగి ఆమె మౌనంగా లోపలకు నడిచింది. సందేహించకుండా ఆమెను అనుసరించాడు సాంబమూర్తి.

"కూర్చోండి" చెప్పిందామె హాల్లోకి వెళ్ళగానే "ఆ సోఫాసెట్ ఖరీదు యాభైవేలు వుంటుందనుకున్నాడు. ఆమె మంచం ఎలా వుంటుందో? కొద్దిక్షణాల్లో ఓ యాభైవేళ్లతను హాల్లోకి వచ్చాడు. సాంబమూర్తి ఇది ఎదురు చూడకపోవడంతో కొద్దిగా ఖంగుతిన్నాడు.

"ఇతనే" చెప్పి సుజాత లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. అతను తనవంక డేగ కళ్ళతో చూస్తుండడం గమనించి చెప్పాడు సాంబమూర్తి.

"నా పేరు రాజు"
"కూర్చో"
సాంబమూర్తి కూర్చున్నాక అడిగాడతను.

"సో... నువ్వు ద్రోణపు మిత్రుడి వన్నమాట"

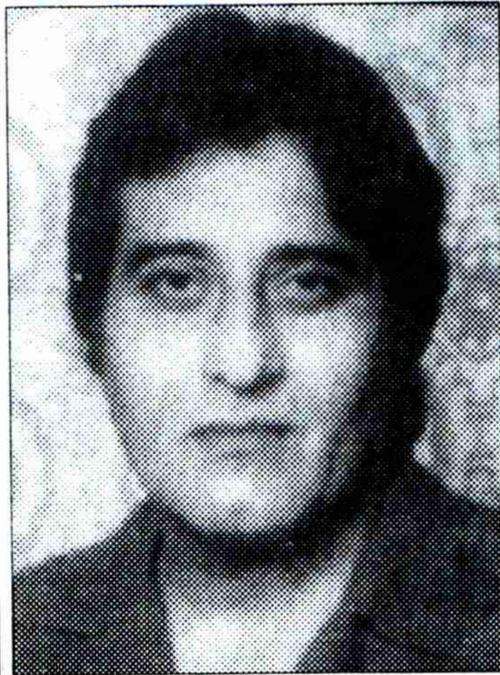
"అవును."
సాంబమూర్తికి అక్కడి వాతావరణం చాలా టెన్షన్ గా తోచసాగింది.

"ఏ హోటల్లో బస చేస్తున్నారు?"
"హోలిడే ఇన్"
"రూం నెంబరెంత?"
"నెంబర్ త్రినాల్ సెవెన్"
"ద్రోణపుకి ఫోన్ చేస్తే తను ఎవర్ని పంపలేదన్నాడు?" అడిగాడాయన.

"అంటే... ద్రోణపు ఎందుకలా చెప్పాడు?"
గోడకి వేలాడు ఓ ఫోటోని చూపించి అడిగాడాయన.

"వీళ్ళల్లో ద్రోణపు ఎవరు?"
పదిమందిదాకా వున్నారు. అంతా సూట్లలో వున్నారు. సాంబమూర్తి ఆ పది మంది మొహాల వంక చూసాక భుజా తెగిరేసాడు.

"అసలు జరిగింది చెప్పమంటారా?"

కుర్ర వినోద్ ఖన్నా

ఒక నైపు కొడుకు అక్షయ్ ఖన్నా బాలీవుడ్లో తన క్రిజీవీ పెంచుకుంటుంటే అతని తండ్రి వినోద్ ఖన్నా తన పర్సనాలిటీ విషయంలో బోర్డిన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ ఇప్పుడు 10 కిలోల బరువు తగ్గి స్లిమ్ గా తయారయ్యాడు. వినోద్ ఖన్నాకి కూడా ఇప్పుడు మంచి మంచి

పాత్రలున్నాయి. కొడుకు హీరోగా రంగప్రవేశం చేసినా తానేమీ తీసిపోలేదని నిరూపించడానికేనా ఈ పాట్లన్నీ అని సినీ జనాలు ముక్కున వేలేసుకుంటున్నారు. ఒక రకంగా కొడుక్కీ తండ్రి హీరోగా పోటీ వస్తున్నాడా అని అనుకుంటున్న వాళ్ళు లేకపోలేదు.

-జగన్

గొంతు సర్దుకుని చిన్నగా నవ్వుతూ చెప్పాడు. తన అదృష్టం మొత్తం ఖర్చయిపోయిందనుకున్నాడు.

ఆయనే మాట్లాడలేదు.

“నా పేరు సాంబమూర్తి. పోలీస్ హాసింగ్ బోర్డులో క్లర్క్ కం టైపిస్టుగా పని చేస్తున్నాను. నాకు కాలక్షేపం కోసం కొత్త నెంబర్ కి ఫోన్ చేసి మాట్లాడడం హాబీ. అలా మాట్లాడితే సుజాత... మీ అమ్మాయా? నన్ను గుర్తు పట్టినట్టుగా ఫోన్ లో మాట్లాడింది. దాంతో సరదాగా ఆమెని కలిసానంటే. నాకెవరూ తెలీదు. ఇంతే జరిగింది. ఎవీ ఇన్ కన్వీనియెన్స్ టు యు. అయాం సారీ వెళ్తాను.”

ఆయన చిన్నగా నవ్వి చెప్పాడు.

“నీ కథ నిజమైతే బెంగుళూరులోని (ద్రోణపు) పేరేలా తెలుసు నీకు?”

“నాకు తెలీదు. మీ అమ్మాయే చెప్పింది. మై అపాలజీస్. వెళ్తాను”

“సుందర్ లాల్ నిన్ను ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాడు”

“సుందర్ లాల్ ఎవరు? చూసారా? ఈ పేరు మీరే చెప్పారు.”

దాదాపు పహిల్వాన్ లావున్న ఒకతను లోపలికి వచ్చాడు. అతని బుగ్గమీద కత్తిగాటు తాలూకు మచ్చ కనబడుతోంది.

“మీకెందుకు శ్రమ. నేను బస్ లో వెళ్లగలను”

“నిన్ను సుందర్ లాల్ డ్రాప్ చేస్తాడు”

కసురుతున్నట్టుగా చెప్పాడాయన.

“సరే. మీ ఇష్టం. ఒన్ అగ్నైన్ సారీస్”

సుందర్ లాల్ వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడాయన.

‘సరుకు ప్లీస్ చేస్తున్నాం’ చెప్పాడతను.

సుందర్ లాల్ సాంబమూర్తి చేతిని పట్టుకుని బలంగా లాగాడు.

ఆ పట్టులో స్నేహంలేదు. శత్రుత్వం తప్ప.

అతనివెంట సాంబమూర్తి బయటకి వెళ్లాడు. బయట రెండు లారీలు ఆగి ఉన్నాయి. వాటిల్లోకి కార్లన్నీ తరలిస్తున్నారు.

ఓ అంబాసిడర్ కారు వచ్చి ఆగింది వాళ్లముందు. వెనుక సీట్ల ఇద్దరు కూర్చుని ఉన్నారు. సుందర్ లాల్ చెప్పినట్టుగా సుందర్ లాల్ ముందు ఎక్కి వెనుక వాళ్లమధ్య కూర్చున్నాడు సాంబమూర్తి.

కారు బయలుదేరింది. ఎవరూ ఏం మాట్లాడలేదు.

కొద్ది దూరం వెళ్లాక చెప్పాడు సాంబమూర్తి.

“అదిగో. అక్కడే ఆటో దగ్గర దింపితే చాలు. వెళతాను”

వాళ్లు అతని మాట లక్ష్యపెట్టలేదు. అతను చెప్పినవైపు కాక మరోవైపు పోనిచ్చారు కారుని.

“నిజం చెప్పండి. నన్నెక్కడికి తీసుకు వెళుతున్నారు?” భయంగా దీనంగా ప్రశ్నించాడు సాంబమూర్తి.

కారులోని ఎవరూ జవాబు చెప్పలేదు. సాంబమూర్తికి అనిపించింది తను చాలా ప్రమాదంలో పడ్డాడని.

కారు టేంక్ బండ్ పక్కన వున్న రోడ్డు మీదకి వచ్చింది. కారులోని ఒకతను నెమ్మదిగా జేబులోంచి ఓ మూడడుగుల ప్లాస్టిక్ తాడు తీసాడు. దానికి అటు ఇటు వున్న లూపులో చేతులుంచి పట్టుకున్నాడు.

“ఎందుకది?” భయంగా తన మెడ చుట్టూ చేతులుంచుకుని అడిగాడు సాంబమూర్తి. కొద్ది నిముషాల్లో తన శవం హుస్సేన్ సాగర్ నీళ్లలో తేలుతుందని ఊహించాడు.

“దయచేసి నన్ను వదిలేయండి. నేను రాంగ్ నెంబర్ కి ఫోన్ చేసి మాట్లాడడంతో...”

అకస్మాత్తుగా బ్రోవేసి కారు ఆపాడు డ్రైవర్.

హెడ్ లైట్లు కాంతిలో ఎదురుగా రోడ్డుకి అడ్డంగా స్టాప్

ఎక్స్ యిజ్ అండ్ ప్రాహిబిషన్ అన్న ఎర్ర అక్షరాలుగల బోర్డు యూనిఫారంలో వున్న ఎక్స్ యిజ్ సిబ్బంది కనబడ్డారు.

నలుగురు కారుని మట్టు ముట్టారు.

“అంతా దిగండి” ఆ జ్ఞాపించాడు వాళ్లలో ఒకరు.

సాంబమూర్తి క్షణం ఆలస్యం చేయలేదు. గట్టిగా అరిచాడు.

“హెల్ప్... హెల్ప్, వీళ్లు నన్ను కిడ్నాప్ చేశారు”

మిగిలినవాళ్లు సీట్లు కింద, డిక్లీలో డేష్ బోర్డుల్లో కారుని ఊణ్ణంగా వెదుకుతుంటే సాంబమూర్తిని తమ ఏసిపి దగ్గరకి తీసుకువెళ్లాడు ఓ కానిస్టేబుల్.

“ఏమిటి?” అడిగాడయిన భయంతో పాలిపోయిన సాంబమూర్తి వంక చూస్తూ.

సాంబమూర్తి వణకే కంఠంతో గబగబా చెప్పింది మొత్తం నిన్నాడు. ఆ కారులో ఒకరి దగ్గర అతను చెప్పిన తాడు కనిపించడంతో ఏసిపికి సాంబమూర్తి మాటల మీద కొంత నమ్మకం ఏర్పడింది.

సాంబమూర్తి చూపించిన దారిలో పది నిముషాల్లో అమీర్ పేటలోని ఆ ఇంటికి చేరుకున్నారు.

గేటు దగ్గర సరిగ్గా వాళ్ల జోషికి మొదటి లారీ ఎదురొచ్చింది.

ఆ తర్వాత సాంబమూర్తి కాలక్షేపం కోసం ఇష్టం వచ్చిన నెంబర్ కి ఫోన్ చేయడం మానేసాడు.

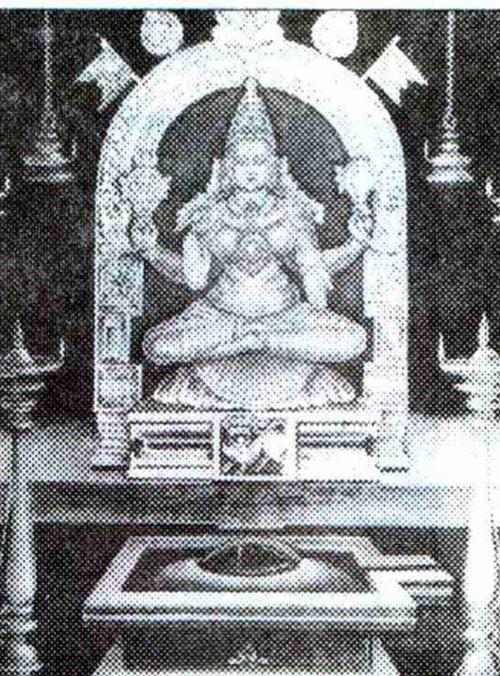
అక్రమ మద్యం పట్టించినందుకు దాని విలువలో పదిశాతం సాంబమూర్తికి ముట్టించింది వేరే సంగతి.

కళలను పెంచే శ్రీమూకాంబిక

శ్రీమూకాంబిక ఆలయం కర్ణాటక రాష్ట్రంలోని కొల్లూరు గ్రామంలో ఉంది. ఇది మాంగలూర్ పట్టణానికి 140 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంది. ఇక్కడి నుండి ప్రతి గంటకి ఒక బస్సు ఉంది. 3, 4 గంటల ప్రయాణం. ఘనమహారాజ్య మధ్యలో, పర్వతశ్రేణులు వలయాకారంలో చుట్టుముట్టి ఉండగా శ్రీ చక్రంపై శ్రీమూకాంబిక నెలకొని కలియుగంలో భక్తులపాలిట కల్పవృక్షమైంది. దేవిముందు జ్యోతిర్లింగం స్వయంభూలింగం. ఇది సువర్ణ రేఖతో రెండు భాగాలుగా విభజించబడి ఉంది. కుడివైపు కొంచెము పెద్దగా ఉండి దేవి శివునికన్న శక్తివంతమైందని తెలుపుతుంది ఎడమ వైపు శివరూపం. ప్రతిరోజు భక్తులచే సేవలు, పూజలు

జరుపబడతాయి. అభిషేకం, అర్చన మూడు పూటలా జరుపుతారు. ప్రతిరోజు భక్తులు కూడా తమ తమ కోర్కెల ప్రకారం చండీయాగం జరిపిస్తారు. ఇక్కడ 3 చండీహోమ కుండములున్నాయి. దేవిని పూజలప్పుడు విలువైన నగలతో అందంగా అలంకరిస్తారు. దేవి హారం మధ్యగా అతివిలువైన 70 కారెట్స్ ఎమరాల్డ్ అరచేతి అంత పెద్దగా ఉండి చుట్టూ విలువైన వైడ్యుర్యాలతో పొదగబడి ఉంది. మరింతెన్నో విలువైన హారాలు ఉన్నవి. ఉదయం 8 గంటలకు అభిషేక పూజానంతరం సూర్యకిరణాలు లింగంపై ప్రతిబింబిస్తుండగా అద్దంలో చూపించి సువర్ణరేఖ గురించి చెప్తారు. ఈ శివశక్తి రూప దర్శనం ఒక దివ్యానుభూతి.

బాలగ్రహపీఠ, ఇతర గ్రహదోషాలు పోతాయి. మరొక ప్రక్క- సుబ్రమణ్యస్వామి

ఆలయముంది. దీని ప్రక్కగా మహా సరస్వతి మండపము ఉంది. ఇక్కడ పూజలు వివిధ కళారాధనలు జరుగుతాయి. దేవి ఎదుట తమ కళలను ప్రదర్శించిన అది వేయిరెట్లు వృద్ధిచెందుతాయి ఇక్కడ సౌస్థికికానది సర్వరోగ నివారిణిగా, సర్వపాపహారిణిగా పేరుపొందింది. ఈనీరు చాలా స్వచ్ఛంగా, 64 పుణ్యతీర్థాల కలయికతో, 4 రకాల సంజీవిని ఔషధులతో భక్తావళికి సంజీవినిగా పనిచేస్తుందంటారు. ఇక్కడ (విజయదశమి) దసరా సందర్భంగా నవరాత్రి ఉత్సవాలు అత్యంత వైభవంగా జరుగుతాయి. దేశం నలుమూలల నుండి భక్తులు వేల సంఖ్యలో వస్తారు. ఈ సమయంలో కళాకారులు దేశం నలుమూలల నుండి వచ్చి తమ కళలను ప్రదర్శించి భక్తుల నలరించి దేవి అనుగ్రహాప్రసాదాలను పొందుతారు. -వ్యాసం: జి. సుజాతరావు ఫోటో: జి. వెంకట్రావు★